

Názár Ferencné

Názár Ferencné szül: Takács Zsuzsanna, „Zsuzsika néni”, Rédén született 1945. április 17-én. Édesanyja és édesapja a világháború utolsó időszakában Budapesten élt. Édesanyja már a születése előtt is sokat küzdött a veszélyeztetett kicsi életért. Édesapja katona volt, sajnos nem élhette meg Zsuzsika születését: 1945. januárjában elesett Budapest ostrománál.

Gyermekéveit egy bakonyi faluban, Rédén töltötte édesanyjával és nővérével. A mély, őszinte hit természetes volt a családjukban, mint ahogy a falu legtöbb családjában is: ebben a szeretetteljes, lelkiileg is megtartó közegben nőtt fel. Ma is szívesen emlékszik vissza a szülőfalu akkori gyülekezetére, rokonokra, szomszédokra.

Nagyon fiatalon házasodott meg, férje szintén árva gyermekként nőtt fel. Immáron 56 éve vannak együtt szeretetben. 1968 óta Győrben élnek, azóta a Győri Református Egyházközség tagjai. Fiatalon dolgozott a Vagongyárban és a Kecszygyárban is. Munka mellett végezte el a közgazdasági szakközépiskolát, amely után könyvelőként dolgozott. Két gyermekük van: lányuk presbiter a balatonlellei gyülekezetben, fiuk pedig az általuk anyyira szeretett győri gyülekezetmissziói gondnoka. Gyermekai vallomása szerint hitre jutásuk alapja a család szerető, istenhívő, mindig reményteljes légköre volt.

A győri gyülekezetben eltöltött ötven évét leginkább Péter első leveléből vett igevers foglalja össze: „a szív elrejtett embere a szelíd és csendes lélek el nem múló díszével: ez értékes Isten előtt.” (1 Péter 3,4)

Názár Ferencné, Zsuzsika néni kezdettől fogva ebben a krisztusi, elkötelezett, mélyen hívő értékrendben élt, és magától értetődően szolgált szelíd, csendes lélekkel, mindenki felé megnyilvánuló szeretettel az Isten előtti értékek felmutatásával.

Gyülekezeti tagként, majd a nőszövetség tagjaként is a szerénység és a háttérben maradás, ésa mindenre kiterjedő figyelem jellemzi, ami a testvéri kapcsolatokat, szolgálatokat, a tisztaságot és a rendet illeti.

Mindenki számára példa értékű az a lelki alapvetés, amely alapján él és tevékenykedik:

- Istennek szolgálunk, nem az embereknek, de az emberekért!
- Mindenkire oda kell figyelni a gyülekezetben.
- Egy jó szóra mindig van idő.
- Érdemes inkább cselekedni, mint hosszan gondolkodni a feladatokon.
- A szolgálatunk a legjobb bizonyágtétel.
- Az imádságra és a hálaadásra minden nap sokszor lehet és szükséges is időt szánni.
- A hit, szeretet, tisztesség és a szavahihetőség a legfontosabb érték az életünkben.

Zsuzsika néni mindezek megélésében valamennyiünk számára el nem múló példát adott. Amiben csak tud, segít szolgálattal, imádsággal, tizeddel. A kétkezi munkában és a diakóniában szeret tevékenykedni. Amikor takarítóként szolgált, a feladatai mellett - ha kellett - ragasztott, kalapált, javított, virágokat rendezett, kaput nyitott, látogatót fogadott. A gyülekezetbe újonnan jövőket, a padban egyedül ülőket, a régen látott testvéreket mindig megszólítja, érdeklődik irántuk, bátorítja őket.

Ő az a hívő testvér, aki észrevesz és – ahogy csak az egészsége és az ereje engedi - szerény természetességgel meg is csinál minden kisebb-nagyobb feladatot. A gyülekezet lelkészeinek munkáját odaadóan segíti évtizedek óta (pl. neki köszönhető, hogy vasárnaponként van friss víz a szószéknél). Igazi jó, szerény, imádságos lelkű „gazdasszonya” a gyülekezetnek. Isten iránti hálaadással jelölte őt a győri Molnár Mária Nőszövetség a Dunántúli Kerületi Nőszövetséggel egyetértésben a 2019. évben a Zsindelyné Tüdős Klára díjra.

Győr, 2019. 10. 11.

Wagner Tamás

P.Tóthné Szakács Zita

elnök lelkész

Kerületi Nőszövetség elnöke